

Skats no putna lidojuma

Reiz dzīvoja ... Ar šādiem vārdiem sākās katra pasaka, ko Alisei stāstīja mamma. Alise klausījās mammas stāstā, skatījās zilajās debesīs un vēlējās, kaut viņa spētu lidot.

Pēc gada viņas vecāki nomira. Tagad Alise dzīvo pie ļoti nejaukām skolotājām. Alise katru dienu gultā raud.

Vienu vasaras vakaru meitene nolēma pamēģināt, vai spēj lidot. Viņa atvēra logu, uzkāpa uz slidenās palodzes un leca ...

Alise pamodās savā gultā. Jau grasījās celties, bet sajuta asas sāpes galvā. Meitenei bija smadzeņu satricinājums. Istabā ienāca skolotāja un atnesa Alisei rūgto pelašķu tēju. „Stulbais skuķis vienmēr sagādā raizes,” viņa noburkšķēja. Pēc divām nedēļām Alise izveseļojās.

Kādu nakti Alise atkal nodomāja pamēģināt lidot. Meitene lēca un izdevās! Alise lidoja!

Meitene nolēma pārlaist nakti kādā siena šķūnī, lai no rīta varētu apskatīt pasauli. Nākamajā dienā meitene, lidojot no augšas, skatījās uz mazajiem, zaļajiem punktiņiem – tie bija koki. Nelielais zilais pleķītis - ezers un līkumainā lenta – upe, mājas izskatījās kā mazas etrkantainas kastītes.

Alise nodomāja pacelties augstāk līdz debesīm. Tur viņa apsēdās uz mākoņa maliņas un pieraudzīja mammu un tēti. Vecāki aizveda meitu līdz zelta rožu dārzam, un tur Alisei matos ielidoja mazs kolibri. „Tas ir tev,” teica tētis, noglaudīdams Alisei galvu. „Viņš būs tavš draugs un atgādinās tev par mums,” sacīja māmiņa. „Es par viņu rūpēšos līdz mūža galam, un viņu sauks Mākonītis,”

ukstēja Alise. „Nu tad atā ,Alisīt,” sacīja vecāki. Mamma un tētis meitu apskāva un izgaisa. Alise un Mākonītis lidoja atpakaļ uz bērnu namu.

No šīs dienas Alise un Mākonītis ceļo pa pasauli. Nu Alise ir daudz ko uzzinājusi un ieguvusi jaunu draugu.

